

въ кухинитѣ на старитѣ дървета, или въ дупки, издълбани въ земята. Въ нейното жилище има приготвена храна за прѣзъ цѣлата зима. За това пѣкъ прѣзъ цѣлото лѣто ходи да си събира плодове за прѣзъ зимата.

Когато си търси храна, често пѣкти бива нападана отъ нѣкои грабливи птици—орелтъ, ястребтъ и др. И ето, до като тя спокойничко си стои на дървото, орелтъ като стрѣла се спуска върху неѣ и още малко и тя ще бѣде разкъсана отъ него! . . . Още малко и ягкия му кълвунъ, остритѣ му нозти, ще се забижтъ въ мекото тѣло на малката катеричка.

Но да ли ще сполучи? Ще ли може да отнесе това малко животно на изгладнелитѣ орлета? Катерицата много пѣкти изпада въ такава опасностъ, но тя никога не изгубва надежда за избавление. Макаръ вече орелтъ и да е доближилъ до неѣ, тя бързо се спуща по дървото, криволичи по него и се скрива въ нѣкоя дупка, или въ нѣкоя гжсталакъ, гдѣто орелтъ не може да се проврѣ.

Съ своето спокойствие прѣдъ опасността, съ хитростъта и бързината си, тя всѣкога се запазва отъ неприятеля . . . Да ли не е поучителенъ примѣра на това малко животно?

ОВЦА, ЛИСИЦА И ВЪЛКЪ.

(Басня).

дна овца си вървѣла по пѣтя. Срѣщнаѣла ѣ лисицата и ѣ попитала:

— Кждѣ отивашъ, кумѣ?

— Остави се, кумице, селявинтътъ ме турилъ между овцетѣ, но тамъ не можахъ да живѣѣ. И сега съмъ трѣгнаѣла, кждѣто ми видѣтъ очитѣ.